

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 3 grudnia 2013 r. (09.12)
(OR. en)**

16546/13

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2012/0288 (COD)**

**ENER 543
ENV 1094
ENT 317
TRANS 611
AGRI 766
POLGEN 231
CODEC 2651**

NOTA

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli
Do:	Rada

Nr poprz. dok.:	16543/13 ENER 541 ENV 1092 ENT 316 TRANS 609 AGRI 765 POLGEN 230
Nr wniosku	CODEC 2649
Kom. :	15189/12 ENV 789 ENER 417 ENT 257 TRANS 346 AGRI 686 POLGEN 170 CODEC 2432

Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (pierwsze czytanie) = Porozumienie polityczne
----------	---

1. W dniu 18 października 2012 r. Komisja przekazała powyższy wniosek oparty na art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i jego art. 114 w związku z pewnymi zaproponowanymi przepisami. Wniosek ten ma na celu zmianę dyrektywy w sprawie jakości paliw (98/70/WE zmienionej przez 2009/30/WE, zwanej dalej „dyrektywą w sprawie jakości paliw”) i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (2009/28/WE, zwanej dalej „dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii”) na podstawie wymogu zawartego w tych dwóch dyrektywach zobowiązującego Komisję do przedstawienia sprawozdania zawierającego przegląd wpływu pośredniej zmiany użytkowania gruntów¹ na emisje gazów cieplarnianych i poruszającego kwestię sposobów zminimalizowania tego wpływu, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem².

¹ Skrót angielski „ILUC”.

² Artykuł 7d ust. 6 dyrektywy 2009/30/WE oraz art. 19 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE.

2. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w Parlamencie Europejskim głosowała nad swoim sprawozdaniem w dniu 11 lipca, a następnie Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w pierwszym czytaniu na posiedzeniu plenarnym w dniach 9–12 września 2013 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął swoją opinię w dniu 17 kwietnia 2013 r., natomiast Komitet Regionów postanowił nie wydawać opinii.
3. Komitet Stałych Przedstawicieli analizował kompromisowe wersje tekstu przygotowywane przez prezydencję na posiedzeniach w dniach 16 października, 13 i 29 listopada 2013 r.
4. W załączniku do niniejszej noty¹ znajduje się ogólny tekst kompromisowy prezydencji będący wynikiem tych dyskusji.
5. Prezydencja podkreśliła, że udało się uzyskać delikatną równowagę odzwierciedloną w tym tekście, co powinno umożliwić uzyskanie wystarczającego poparcia na forum Rady, w oczekiwaniu na potwierdzenie ostatecznych stanowisk delegacji.
6. Odnotowuje się, że jedno lub więcej oświadczeń może zostać przedłożonych do zamieszczenia w protokole posiedzenia Rady.
7. Rada (TTE – Energia) jest proszona o to, by na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2013 r. – na podstawie tekstu w załączniku do niniejszej noty – osiągnęła porozumienie polityczne co do wniosku.

¹ Zmiany we wniosku Komisji **wytluszczone**, natomiast skreślenia oznaczono symbolem „...”.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1

oraz art. 114 w związku z art. 1 ust. 2–9 i art. 2 ust. 5–7 niniejszej dyrektywy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

po konsultacji z Komitetem Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE³ wymaga się od państw członkowskich zapewnienia, by udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu wynosił w 2020 r. co najmniej 10 % ich końcowego zużycia energii. Jedną z dostępnych metod osiągnięcia tego celu przez państwa członkowskie jest stosowanie biopaliw jako domieszki i oczekuje się, że zapewni ona główny wkład w jego realizację.

¹ Dz.U. C 198 z 10.7.2013, s. 56.

² [...].

³ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

- (2) Mając na uwadze dążenie Unii do dalszego ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz znaczny udział paliw stosowanych w transporcie drogowym w tych emisjach, art. 7a ust. 2 dyrektywy 98/70/WE odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG¹ zobowiązuje dostawców paliw do ograniczenia do dnia 31 grudnia 2020 r. o co najmniej 6 % emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii („natężenie emisji gazów cieplarnianych”) uzyskanej z paliw stosowanych w Unii w pojazdach drogowych, maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach, ciągnikach rolniczych i leśnych oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, gdy nie znajdują się na morzu. Jedną z metod ograniczenia natężenia emisji gazów cieplarnianych z paliw kopalnych, która może być stosowana przez ich dostawców, jest stosowanie domieszki biopaliw.
- (3) W art. 17 dyrektywy 2009/28/WE ustanawia się kryteria zrównoważonego rozwoju, które muszą być spełnione, aby biopaliwa i biopłyny mogły być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w tej dyrektywie oraz kwalifikowały się do objęcia systemami wsparcia publicznego. Kryteria te obejmują wymagane minimalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych uzyskane dzięki zastosowaniu biopaliw i biopłynów w stosunku do emisji, których źródłem byłyby paliwa kopalne. Identyczne kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowiono w odniesieniu do biopaliw w art. 7b dyrektywy 98/70/WE.
- (4) W sytuacji gdy użytki zielone lub użytki rolne przeznaczone wcześniej do produkcji na potrzeby rynków żywnościowych, paszowych i rynków włókien są przeznaczane pod produkcję biopaliw, zapotrzebowanie na ten pierwszy rodzaj produktów będzie musiało mimo wszystko zostać zaspokojone albo przez intensyfikację bieżącej produkcji, albo w drodze przeznaczenia pod tę produkcję innych gruntów, niebędących użytkami rolnymi. Ten ostatni scenariusz stanowi pośrednią zmianę użytkowania gruntów i – jeżeli wiąże się z przekształceniem obszarów o dużych zasobach węgla – może prowadzić do znacznych emisji gazów cieplarnianych. Dyrektywy 98/70/WE i 2009/28/WE powinny zatem zawierać przepisy dotyczące problemu pośredniej zmiany użytkowania gruntów z uwagi na fakt, że obecne biopaliwa są produkowane głównie z roślin uprawianych na istniejących użytkach rolnych.

¹ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

- (5) Z prognoz dotyczących zapotrzebowania na biopaliwa przedstawionych przez państwa członkowskie i szacunków dotyczących emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów w przypadku różnych surowców do produkcji biopaliw wynika, że emisje gazów cieplarnianych związane z pośrednią zmianą użytkowania gruntów są prawdopodobnie znaczne i mogą niwelować część lub całość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przypisywanego poszczególnym biopaliwom. Powodem tego jest fakt, że niemal cała produkcja biopaliw w 2020 r. będzie prawdopodobnie pochodzić z roślin uprawianych na gruntach, które można by wykorzystać do zaspokajania potrzeb rynków żywnościowych i paszowych. W celu ograniczenia tych emisji właściwe jest wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy grupami upraw takimi jak, odpowiednio, uprawy roślin oleistych, zbóż, roślin cukrowych i innych roślin skrobiowych.
- (5a) Z myślą o unikaniu zachęcania do zamierzonego zwiększania produkcji pozostałości przetwarzania kosztem głównego produktu definicja pozostałości przetwarzania powinna wyłączać pozostałości pochodzące z procesu produkcji, który został w tym celu w sposób zamierzony zmodyfikowany.**
- (6) Sektor transportu będzie prawdopodobnie wykazywał zapotrzebowanie na płynne paliwa ze źródeł odnawialnych, aby zmniejszyć swoje emisje gazów cieplarnianych. Zaawansowane biopaliwa takie jak paliwa produkowane z odpadów i alg umożliwiają znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przy jednoczesnym niskim ryzyku pośredniej zmiany użytkowania gruntów i nie konkurują bezpośrednio z rynkami żywnościowymi i paszowymi o użytki rolne. Właściwe jest zatem zachęcenie do zwiększenia produkcji takich zaawansowanych biopaliw – ponieważ nie są one obecnie dostępne w handlu w dużych ilościach, częściowo w wyniku konkurencji o dotacje publiczne z tradycyjnymi technologiami produkcji biopaliw z upraw roślin spożywczych – **przez wyraźne umożliwienie państwom członkowskim określenia specjalnego celu częściowego w odniesieniu do takich biopaliw w ramach zobowiązania do zapewnienia, by udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w 2020 r. wynosił co najmniej 10 % ich końcowego zużycia energii. [...]**
- (7) W celu zapewnienia długookresowej konkurencyjności sektorów przemysłowych opartych na biotechnologii oraz zgodnie z komunikatem z 2012 r. pt. „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy”¹ i Planem działania na rzecz zasobooszczędnej Europy², wspierającymi w całej Europie zintegrowane i zdywersyfikowane biorafinerie, na mocy przepisów dyrektywy 2009/28/WE należy ustanowić większe zachęty, które prowadziłyby do preferowania stosowania surowców z biomasy, które nie mają wysokiej wartości gospodarczej w przypadku innych zastosowań niż biopaliwa.

¹ COM(2012) 60.

² COM(2011) 571.

- (7a) Większe wykorzystanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych umożliwia stawienie czoła wielu wyzwaniom w sektorze transportu i w innych sektorach energii. Właściwe jest zatem zapewnienie dodatkowych zachęt stymulujących wykorzystanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu oraz zwiększenie mnożników do obliczania wkładu uzyskanego dzięki energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych zużytej przez elektryczny transport kolejowy i elektryczne pojazdy drogowe, co zwiększy ich powszechność i udział w rynku.
- (7b) Dyrektywa ramowa w sprawie odpadów 2008/98/WE pomaga UE zbliżyć się do modelu „społeczeństwa recyklingu”, dążącego do eliminacji wytwarzania odpadów i do wykorzystywania odpadów jako zasobu. Hierarchia postępowania z odpadami zasadniczo ustanawia kolejność priorytetów w odniesieniu do tego, co stanowi najlepsze z punktu widzenia środowiska całościowe rozwiązanie w zakresie ustawodawstwa i polityki dotyczących odpadów. Państwa członkowskie powinny wspierać stosowanie recyklatów zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami i z celem utworzenia „społeczeństwa recyklingu” oraz, o ile to możliwe, nie powinny wspierać składowania lub spalania takich recyklatów. Za odpady można uznać pewne surowce, w których przypadku istnieje niewielkie ryzyko pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Mogą być jednak one nadal wykorzystywane do innych celów, które stałyby wyżej w hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE niż odzysk energii. Właściwe jest zatem, by państwa członkowskie zwracały należytą uwagę na hierarchię postępowania z odpadami we wszystkich środkach służących propagowaniu biopaliw, w których przypadku istnieje niewielkie ryzyko pośredniej zmiany użytkowania gruntów, lub w jakichkolwiek środkach służących minimalizowaniu zachęt do nadużyć związanych z produkcją takich biopaliw, dzięki czemu zachęty do wykorzystywania odpadów jako biopaliw nie udaremniałyby wysiłków na rzecz zmniejszenia ilości odpadów, zwiększenia recyklingu i na rzecz skutecznego i zrównoważonego wykorzystania dostępnych zasobów. Państwa członkowskie mogłyby ująć w swojej sprawozdawczości środki podejmowane przez siebie w tym względzie.
- (8) Należy zwiększyć ze skutkiem od dnia 1 lipca 2014 r. minimalny próg ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów produkowanych w nowych instalacjach w celu poprawy ich całkowitego bilansu gazów cieplarnianych, jak również w celu zniechęcenia do dalszych inwestycji w instalacje o słabych parametrach ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Zwiększenie tego progu zapewnia ochronę inwestycji w zdolności produkcyjne w zakresie produkcji biopaliw i biopłynów, zgodnie z art. 19 ust. 6 akapit drugi.

- (9) Aby przygotować proces przestawiania się na zaawansowane biopaliwa i zminimalizować całkowite skutki pośredniej zmiany użytkowania gruntów w okresie do 2020 r., właściwe jest ograniczenie ilości biopaliw i biopłynów uzyskiwanych z upraw roślin spożywczych określonych w części A załącznika VIII do dyrektywy 2009/28/WE i części A załącznika V do dyrektywy 98/70/WE, które to biopaliwa i biopłyny mogą być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE, bez ograniczania całkowitego zużycia tych biopaliw. [...]
- (10) **Takie** ograniczenie [...] nie ma wpływu na swobodę ustalania przez państwa członkowskie własnej ścieżki osiągnięcia wymaganego udziału konwencjonalnych biopaliw w ramach łącznego celu wynoszącego 10 %. W ten sposób biopaliwa wyprodukowane przez instalacje działające przed końcem 2013 r. mają w dalszym ciągu pełny dostęp do rynku. Niniejsza dyrektywa zmieniająca nie wpływa zatem na uzasadnione oczekiwania podmiotów prowadzących takie instalacje.
- (11) Szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów należy uwzględnić w sprawozdawczości **Komisji** na temat emisji gazów cieplarnianych z biopaliw wymaganej na mocy dyrektyw 98/70/WE i 2009/28/WE. Biopaliwom wytwarzanym z surowców, które nie powodują dodatkowego zapotrzebowania na grunty, takim jak biopaliwa produkowane z odpadów, należy przypisać zerowy wskaźnik emisji.
- (11a) Wzrost plonów w sektorach rolniczych – wynikający z zintensyfikowanych badań, rozwoju technicznego i transferu wiedzy – ponad poziomy, które byłyby osiągane przy braku promujących wydajność systemów wsparcia odnoszących się do biopaliw bazujących na uprawach roślin spożywczych i paszowych, a także uprawianie drugiej uprawy rocznej na obszarach, których wcześniej nie wykorzystywano do drugiej uprawy rocznej, mogą przyczynić się do ograniczenia pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W zakresie, w jakim osiągnięty na szczeblu krajowym lub na poziomie projektu efekt ograniczenia pośredniej zmiany użytkowania gruntów można określić ilościowo, środki wprowadzone na mocy niniejszej dyrektywy mogłyby odzwierciedlać tę poprawę wydajności zarówno w postaci zmniejszonych szacowanych wartości emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jak i w postaci wkładu biopaliw bazujących na uprawach roślin spożywczych i paszowych w udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie, który to udział należy osiągnąć w 2020 r.**
- (11b) Dobrowolne systemy odgrywają coraz ważniejszą rolę w dostarczaniu dowodów zgodności z wymogami zrównoważonego rozwoju zawartymi w dyrektywie w sprawie jakości paliwa i dyrektywie w sprawie energii odnawialnej. Należy zatem upoważnić Komisję, aby zobowiązała dobrowolne systemy, w tym te już uznane przez Komisję zgodnie z art. 7c ust. 6 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE, do składania regularnych sprawozdań z ich działań. Sprawozdania te należy udostępniać publicznie, aby zwiększyć przejrzystość i poprawić nadzór sprawowany przez Komisję. Ponadto taka sprawozdawczość umożliwiałaby przekazywanie Komisji niezbędnych informacji do sprawozdań dotyczących działania dobrowolnych systemów z myślą o określeniu najlepszych praktyk i przedłożeniu, w stosownych przypadkach, wniosku mającego na celu dalsze ich propagowanie.**

- (11c) W celu ułatwienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego należy doprecyzować warunki, na jakich stosowana jest zasada wzajemnego uznawania w stosunkach między wszystkimi systemami weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów ustanowionymi zgodnie z dyrektywą 98/70/WE i 2009/28/WE.**
- (11d) Mimo że biopaliwa bazujące na uprawach roślin spożywczych i paszowych kojarzone są zasadniczo z ryzykiem pośredniej zmiany użytkowania gruntów, istnieją też wyjątki od tej reguły. Państwa członkowskie i Komisja powinny zachęcać do opracowywania i wykorzystywania systemów, które są w stanie skutecznie udowodnić, że określona ilość surowców do produkcji biopaliw, wyprodukowanych w ramach danego projektu, nie spowodowała przesunięcia produkcji na inne cele. Może tak być na przykład w przypadku, gdy produkcja danego biopaliwa równa jest ilości dodatkowej produkcji osiągniętej przez inwestowanie w lepszą wydajność, przekraczającą poziom, które zostałyby osiągnięte w przeciwnym razie, lub gdy produkcja biopaliwa odbywa się na gruncie, na którym nastąpiła bezpośrednia zmiana użytkowania gruntów, bez istotnego negatywnego wpływu na wcześniej świadczone przez ten grunt usługi ekosystemowe, w tym na ochronę zasobów węgla i ochronę bioróżnorodności.**
- (12) [...]
- (13) [...]
- (14) Właściwe jest dostosowanie zasad stosowania wartości standardowych w celu zapewnienia równego traktowania producentów niezależnie od miejsca, gdzie odbywa się produkcja. Chociaż państwa trzecie mogą stosować wartości standardowe, to producenci UE mają obowiązek stosować wartości rzeczywiste w przypadkach, gdy są one wyższe od wartości standardowych lub gdy państwo członkowskie nie złożyło sprawozdania, co zwiększa obciążenia administracyjne producentów. Obecne zasady należy zatem uprościć, tak aby stosowanie wartości standardowych nie ograniczało się do obszarów na terenie Unii ujętych w wykazach, o których mowa w art. 19 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE i art. 7d ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.
- (15) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, to jest zapewnienie jednolitego rynku paliw stosowanych w transporcie drogowym oraz w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach i zagwarantowanie przestrzegania minimalnych norm ochrony środowiska dotyczących stosowania tych paliw, nie mogą zostać osiągnięte w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o [...] Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (16) W związku z wejściem w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uprawnienia powierzone Komisji na mocy dyrektywy 2009/28/WE i 98/70/WE należy dostosować do postanowień art. 290.

- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (18) W celu umożliwienia dostosowania dyrektywy 98/70/WE do postępu naukowo-technicznego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do [...] dopuszczalnych metod analitycznych związanych ze specyfikacją paliwa oraz dozwolonego przekroczenia poziomu prężności par w benzynie zawierającej bioetanol.
- (19) W celu umożliwienia dostosowania dyrektywy 2009/28/WE do postępu naukowo-technicznego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do **ewentualnego dodania do wykazu surowców do produkcji biopaliw i paliw, których wkład w realizację celów w art. 3 ust. 4 należy uznać za dwukrotność ich wartości energetycznej.**
- (20) Komisja powinna dokonać przeglądu skuteczności środków wprowadzonych niniejszą dyrektywą, w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe, w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jak również zbadać sposoby dalszego zmniejszenia tego wpływu [...].
- (21) Szczególnie ważne jest, aby stosując niniejszą dyrektywę, w trakcie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (22) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 98/70/WE i 2009/28/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany do dyrektywy 98/70/WE

W dyrektywie 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

-1. W art. 2 dodaje się pkt 10–13:

„10. »uprawy roślin wysokoskrobiowych« oznaczają uprawy obejmujące głównie zboża (niezależnie od tego, czy wykorzystywane są tylko ziarna czy całe rośliny, na przykład zielona kukurydza), rośliny bulwiaste i korzeniowe (takie jak ziemniaki, topinambur, słodkie ziemniaki, maniok i ignamy) oraz uprawy roślin cebulowych (takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma);

11. »biopaliwa o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów« oznaczają biopaliwa, których surowce: a) nie zostały wymienione w załączniku V część A lub b) zostały wymienione w załączniku V część A, lecz zostały wyprodukowane w ramach systemów ograniczających przenoszenie produkcji do celów innych niż służące wytwarzaniu biopaliw i zostały wyprodukowane zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju zawartymi w art. 7b. Uznaje się tylko taką ilość surowców, która odpowiada rzeczywistemu ograniczeniu przenoszenia osiągniętemu dzięki danemu systemowi. Systemy te mogą działać albo jako indywidualne projekty na szczeblu lokalnym, albo jako środki polityki obejmujące część lub całość terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego. Przenoszenie produkcji do celów innych niż służące wytwarzaniu biopaliw można ograniczyć, jeżeli dany system osiąga wzrost wydajności na obszarze, który obejmuje, przekraczający poziomy, jakie występowałyby w przypadku braku tych systemów promujących wydajność;

12. »pozostałość przetwarzania« oznacza substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośredniemu wytworzeniu służy dany proces produkcji. Nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i proces ten nie został umyślnie zmodyfikowany w celu jej wytworzenia;

13. »pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa« oznaczają pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, rybołówstwo, akwakulturę i leśnictwo; nie obejmują one pozostałości pochodzących z powiązanych przemysłów lub powiązanego przetwarzania.”.

1. W art. 7a wprowadza się następujące zmiany:

a)¹ ust. 5 [...] otrzymuje brzmienie:

„5. W celu zapewnienia jednolitego wykonania niniejszego artykułu Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, aby ustanowić:

a) metodologię obliczania emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw innych niż biopaliwa oraz energii;

b) metodologię określającą, przed dniem 1 stycznia 2011 r., podstawowe normy dla paliw oparte na emisjach gazów cieplarnianych w całym cyklu życia – w przeliczeniu na jednostkę energii – paliw kopalnych w 2010 r. dla celów ust. 2;

c) przepisy zapewniające jak najbardziej jednolite podejście państw członkowskich do wykonania ust. 4;

d) metodologię obliczania wkładu elektrycznych pojazdów drogowych, zgodnego z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE.”;

b) dodaje się ustęp [...] w brzmieniu:

„6. W ramach sprawozdawczości, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy paliw przekazywali co roku [...] organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie informacje na temat ścieżek produkcji biopaliw, ilości biopaliw pochodzących z surowców, zgodnie z kategoriami zawartymi w załączniku V część A, oraz emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii, Państwa członkowskie zgłaszają te informacje Komisji.”.

¹ Poprawka prawników lingwistów: zmieniono kolejność lit. a) i b).

2. W art. 7b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw, uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 1 lipca 2014 r. Instalacja »działa«, jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw.

W przypadku instalacji, które działały w dniu 1 lipca 2014 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa przynoszą ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania biopaliw oblicza się zgodnie z art. 7d ust. 1.”;

b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia jednolitego stosowania akapitu pierwszego lit. c) Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające kryteria i zakresy geograficzne służące określeniu, które obszary trawiaste są objęte tym przepisem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3.”.

2a. W art. 7c wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, aby ustanowić wykaz odpowiednich i użytecznych informacji, o których mowa w dwóch pierwszych akapitach. Zapewnia w szczególności, aby dostarczanie tych informacji nie stanowiło nadmiernego obciążenia administracyjnego dla podmiotów w ogóle, a w szczególności dla drobnych producentów rolnych, organizacji i spółdzielni producenckich.”;

a) w ust. 5 dodaje się następujące akapity:

„Dobrowolne systemy regularnie, co najmniej raz na rok, publikują listę swoich organów certyfikujących wykorzystywanych do niezależnych audytów, wskazującą w odniesieniu do każdego organu certyfikującego, który podmiot lub krajowy organ publiczny go uznał i który podmiot lub krajowy organ publiczny go monitoruje.

W szczególności w celu zapobiegania nadużyciom Komisja może na podstawie analizy ryzyka lub sprawozdań, o których mowa w ust. 6 akapit drugi, wyszczególnić standardy niezależnych audytów i wymagać, aby wszystkie dobrowolne systemy przestrzegały tych standardów. Dokonuje się tego w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3. W aktach tych ustala się harmonogram, zgodnie z którym dobrowolne systemy muszą wdrażać te standardy. Komisja może uchylać decyzje uznające dobrowolne systemy, o których mowa w ust. 4, w przypadku gdy nie wdrożą one tych standardów w przewidzianym terminie.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Decyzje na podstawie ust. 4 przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Takie decyzje obowiązują przez okres maksymalnie pięciu lat.

Komisja wymaga, by odnośnie do takich dobrowolnych systemów, w których sprawie podjęta zostaje decyzja zgodnie z ust. 4, przedkładać jej w terminie [jednego roku od wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co roku do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie obejmujące każdy z poniższych punktów. Ogólnie sprawozdania obejmują poprzedni rok kalendarzowy. Pierwsze sprawozdanie dotyczące dobrowolnych systemów obejmuje co najmniej sześć miesięcy od [daty przyjęcia niniejszej dyrektywy]. Wymóg przekazywania sprawozdania ma zastosowanie wyłącznie do dobrowolnych systemów, które działają przez co najmniej 12 miesięcy. W terminie [18 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące przedłożone Komisji sprawozdania dobrowolnych systemów i dokonujące przeglądu działania umów lub dobrowolnych systemów, w których sprawie podjęta została decyzja zgodnie z niniejszym artykułem, a także wskazujące najlepsze praktyki. Sprawozdanie to opiera się na najlepszych dostępnych informacjach, w tym wynikających z konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, a także na praktycznych doświadczeniach w zakresie stosowania tych umów lub systemów. Sprawozdanie analizuje ogólnie:

- niezależność, warunki i częstotliwość audytów – zarówno w odniesieniu do tego, co określono w dokumentacji danego systemu w momencie zatwierdzania go przez Komisję, jak i w odniesieniu do najlepszych praktyk danej branży;
- dostępność, doświadczenie i przejrzystość w zakresie stosowania metod identyfikowania przypadków nieprzestrzegania zasad i zajmowania się takimi przypadkami, ze szczególnym uwzględnieniem zajmowania się przypadkami poważnych naruszeń ze strony członków systemu lub zarzutami dotyczącymi takich naruszeń;
- przejrzystość, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności systemu, dostępność tłumaczeń na stosowne języki krajów i regionów, z których pochodzą surowce, dostępność wykazów certyfikowanych podmiotów i odpowiednich certyfikatów, dostępność sprawozdań z audytu;
- udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza jeśli chodzi o konsultacje ze społecznościami tubylczymi i lokalnymi – przed podejmowaniem decyzji, podczas opracowywania systemu i dokonywania jego przeglądu, a także podczas audytów – oraz reakcje na ich wkłady;
- ogólną solidność systemu, zwłaszcza w świetle zasad dotyczących akredytacji, kwalifikacji i niezależności audytorów i odpowiednich organów systemu;
- rynkową aktualizację systemu, liczbę certyfikowanych surowców i biopaliw – w podziale na kraj pochodzenia i rodzaj, liczbę uczestników;
- łatwość i skuteczność wprowadzenia systemu śledzenia dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju, udostępnianych przez system uczestnikowi; taki system śledzenia służy jako środek zapobiegający nadużyciom ze szczególnym uwzględnieniem wykrywania domniemanych nadużyć i innych nieprawidłowości, postępowania z nimi i działań podejmowanych w związku z nimi oraz, w stosownych przypadkach, liczbę wykrytych przypadków nadużyć lub nieprawidłowości;

i w szczególności:

- warianty upoważniania podmiotów do uznawania i monitorowania organów certyfikujących;

- kryteria uznawania lub akredytacji organów certyfikujących;
- zasady prowadzenia monitorowania organów certyfikujących.

Państwo członkowskie może powiadomić o swoim systemie krajowym Komisję, która traktuje priorytetowo ocenę takiego systemu.

Decyzję w sprawie zgodności tak zgłoszonego systemu krajowego z warunkami niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, aby ułatwić wzajemne dwustronne i wielostronne uznawanie systemów weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw. W przypadku pozytywnej decyzji systemy ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem nie odmawiają wzajemnego uznawania względem systemu tego państwa członkowskiego.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komisja – na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy – analizuje stosowanie art. 7b w związku z danym źródłem biopaliwa i w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku decyduje, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3, czy dane państwo członkowskie może uwzględniać biopaliwo z tego źródła do celów art. 7a.”.

3. W art. 7d wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych można zgłaszać Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w art. 7d ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz w sprawozdaniach im równoważnych i **sporządzonych przez właściwe organy – w przypadku terytoriów poza Unią.**

4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą **sprawdzającą**, o której mowa w art. 11 ust. 3, że sprawozdania określone w ust. 3 zawierają dokładne dane służące do pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw, które są zwykle produkowane na tych obszarach, do celów art. 7b ust. 2.

5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja przygotowuje sprawozdanie dotyczące szacunkowych wartości typowych i standardowych określonych w załączniku IV część B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu i procesów technologicznych.

W przypadku gdy ze sprawozdań tych wynika, że szacunkowe wartości typowe i standardowe w załączniku IV część B i E mogą wymagać korekty w oparciu o najnowsze dowody naukowe, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stosowny wniosek ustawodawczy.”;

b) skreśla się ust. 6;

c) w ust. 7 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„7. Komisja **dokonuje przeglądu** załącznika IV, aby w uzasadnionych przypadkach dodać wartości dotyczące innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców. **Przegląd ten uwzględnia także modyfikację metodologii określonej w części C, w szczególności w odniesieniu do:**

- metody uwzględniania odpadów i pozostałości;
- metody uwzględniania produktów ubocznych;
- metody uwzględniania kogeneracji; oraz
- statusu produktów ubocznych nadanego resztkom pożywnym.

Wartości standardowe dla biodiesla z odpadowych olejów roślinnych lub zwierzęcych należy jak najszybciej poddać przeglądowi. W przypadku gdy z przeglądu przeprowadzonego przez Komisję wynika, że załącznik IV powinien zostać uzupełniony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 10a w celu dodawania, lecz nie usuwania ani zmieniania, szacunkowych wartości typowych i standardowych w załączniku IV części A, B, D i E w odniesieniu do ścieżek biopaliw, co do których w tym załączniku nie zawarto jeszcze konkretnych wartości.”;

d) **ust. 8 otrzymuje brzmienie:**

„8. W przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia jednolitego stosowania załącznika IV część C pkt 9, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe specyfikacje techniczne i definicje.”.

4. W art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) **ust. 1 otrzymuje brzmienie:**

„1. Państwa członkowskie monitorują zgodność z wymogami określonymi w art. 3 i 4, w odniesieniu do benzyny i olejów napędowych, na podstawie metod analitycznych, o których mowa w, **odpowiednio, załączniku I i II.”;**

b) **ust. 3 otrzymuje brzmienie:**

„3. Do dnia **31 sierpnia każdego roku państwa członkowskie składają sprawozdanie zawierające krajowe dane dotyczące jakości paliw za poprzedni rok kalendarzowy. Komisja ustanawia w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą **sprawdzającą**, o której mowa w art. 11 ust. 3, wspólny format, w jakim przedkładane są zestawienia krajowych danych dotyczących jakości paliw. Pierwsze sprawozdanie zostaje przedłożone do dnia 30 czerwca 2002 r. Począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r. format tego sprawozdania musi być zgodny z formatem opisanym w odpowiedniej normie europejskiej. Dodatkowo państwa członkowskie podają w sprawozdaniu łączne ilości benzyny i olejów napędowych wprowadzonych do obrotu na ich terytorium oraz wprowadzone do obrotu ilości benzyny bezołowiowej i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg. Ponadto państwa członkowskie podają corocznie dane na temat dostępności, w oparciu o odpowiednio wyważoną podstawę geograficzną, benzyny i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg wprowadzonych do obrotu na ich terytorium.”.**

5. Art. 8a **ust. 3 otrzymuje brzmienie:**

„3. W świetle oceny przeprowadzonej za pomocą metodologii testowania, o której mowa w ust. 1, **Parlament Europejski i Rada mogą na podstawie wniosku ustawodawczego Komisji zmienić limit zawartości MMT w paliwie określony w ust. 2.”.**

5a. W art. 9 dodaje się lit. k) w brzmieniu:

„k) ścieżki produkcji, ilości i emisje gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii, w tym średnie wartości szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości zgodnie z załącznikiem V, dotyczące biopaliw zużywanych w Unii. Komisja udostępnia publicznie dane dotyczące szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości.”.

6. Art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10a, w zakresie niezbędnym do dostosowania dopuszczalnych metod analitycznych w celu zapewnienia spójności z przeglądem norm europejskich, o których mowa w załączniku I lub II. Komisja jest także uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10a w celu dostosowania dozwolonego przekroczenia poziomu prężności par (w kPa) w odniesieniu do zawartości etanolu w benzynie określonego w załączniku III w granicach określonych w art. 3 ust. 4 akapit pierwszy. Takie akty delegowane nie naruszają przekroczeń dozwolonych na podstawie art. 3 ust. 4.”.

7. Dodaje się art. 10a:

„Artykuł 10a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7d ust. 7 i art. 10 ust. 1, przekazuje się Komisji na okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7d ust. 7 i art. 10 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 7d ust. 7 i art. 10 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten zostaje przedłużony o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

8. W art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

„Artykuł 11

Procedura komitetowa

1. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisję wspomaga Komitet ds. Jakości Paliwa. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W kwestiach dotyczących zrównoważonego rozwoju biopaliw, o których to kwestiach mowa w art. 7b, 7c i 7d, Komisję wspomaga Komitet ds. Zrównoważonego Rozwoju Biopaliw i Biopłynów, o którym mowa w art. 25 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

9. Zmienia się **załącznik IV** i dodaje się **załącznik V** – **zgodnie z załącznikiem I** do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Zmiany do dyrektywy 2009/28/WE

W dyrektywie 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 **akapit drugi dodaje się następujące punkty:**

„p) »odpady« są zdefiniowane jak w art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy¹. Substancje, które w sposób zamierzony zmodyfikowano lub zanieczyszczono, tak by były zgodne z tą definicją, nie są objęte tą kategorią;

q) »uprawy roślin wysokoskrobiowych« oznaczają uprawy obejmujące głównie zboża (niezależnie od tego, czy wykorzystywane są tylko ziarna czy całe rośliny, na przykład zielona kukurydza), rośliny bulwiaste i korzeniowe (takie jak ziemniaki, topinambur, słodkie ziemniaki, maniok i ignamy) oraz uprawy roślin cebulowych (takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma);

r) »niespożywczy materiał celulozowy« oznacza materiał obejmujący resztki poźniwe upraw roślin spożywczych i paszowych (takie jak słoma, łodygi roślin zbożowych, łuski nasion i lupiny), uprawy trawiastych roślin energetycznych o niskiej zawartości skrobi (takie jak proso różgowate, miskant, arundo trzcinowate), pozostałości przemysłowe (w tym upraw roślin spożywczych i paszowych – po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek), a także materiał z bioodpadów. Te surowce składają się głównie z celulozy i hemicelulozy i mają niższą zawartość ligniny niż materiał lignocelulozowy;

s) »materiał lignocelulozowy« oznacza materiał składający się z ligniny, celulozy i hemicelulozy, taki jak biomasa pozyskana z lasów, uprawy drzewiastych roślin energetycznych oraz pozostałości i odpady przemysłowe gałęzi przemysłu związanych z leśnictwem;

t) »pozostałość przetwarzania« oznacza substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośredniemu wytworzeniu służy dany proces produkcji. Nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i proces ten nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu jej wytworzenia;

u) »pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa« oznaczają pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, rybołówstwo, akwakulturę i leśnictwo; nie obejmują one pozostałości pochodzących z powiązanych przemysłów lub powiązanego przetwarzania;

v) »biopaliwa i biopłyny o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów« oznaczają biopaliwa i biopłyny, których surowce: a) nie zostały wymienione w załączniku VIII część A lub b) zostały wymienione w załączniku VIII część A, lecz zostały wyprodukowane w ramach systemów ograniczających przenoszenie produkcji do celów innych niż służące wytwarzaniu biopaliw i biopłynów i zostały wyprodukowane zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju zawartymi w art. 17. Uznaje się tylko taką ilość surowców, która odpowiada rzeczywistemu ograniczeniu przenoszenia osiągniętemu dzięki danemu systemowi. Systemy te mogą działać albo jako indywidualne projekty na szczeblu lokalnym, albo jako środki polityki obejmujące część lub całość terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego. Przenoszenie produkcji do celów innych niż służące wytwarzaniu biopaliw i biopłynów można ograniczyć, jeżeli dany system osiąga wzrost wydajności na obszarze, który obejmuje, przekraczający poziomy, jakie występowałyby w przypadku braku tych systemów promujących wydajność. ”.

2. W art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Obowiązkowe krajowe cele i środki w zakresie stosowania energii ze źródeł odnawialnych”;

¹ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

b) w ust. 1 dodaje się akapit [...]:

„Na potrzeby osiągnięcia celu, o którym mowa w akapicie pierwszym, maksymalny łączny wkład biopaliw i biopłynów produkowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, upraw roślin cukrowych i oleistych nie może przekraczać ilości energii odpowiadającej maksymalnemu wkładowi określonemu w art. 3 ust. 4 lit. d).”;

c) w ust. 4 **akapit drugi** wprowadza się następujące zmiany:

(-i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) do obliczenia mianownika, tzn. całkowitej ilości energii zużytej w transporcie do celów akapitu pierwszego, uwzględnia się tylko benzynę, olej napędowy i biopaliwa, zużyte w transporcie drogowym i kolejowym, oraz energię elektryczną, w tym energię elektryczną zużytą do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego;”;

(i) w lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przepisy niniejszej litery stosuje się, nie naruszając przepisów art. 17 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 4 lit. d).”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„do obliczenia udziału energii elektrycznej produkowanej ze źródeł odnawialnych i zużywanej przez wszystkie rodzaje pojazdów elektrycznych i do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, do celów lit. a) i b), państwa członkowskie mogą wybrać albo przeciętny udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w Unii, albo udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w ich własnym kraju, odpowiadający udziałowi zmierzonemu w ciągu dwóch lat poprzedzających rok, o którym mowa. Ponadto do obliczenia ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zużywanej przez elektryczny transport kolejowy, uznaje się, że zużycie to równe jest pomnożonej przez 2,5 wartości energetycznej przypadającej na pobraną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii. Do obliczenia w lit. b) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zużywanej przez elektryczne pojazdy drogowe uznaje się, że zużycie to równe jest pomnożonej przez 5 wartości energetycznej przypadającej na pobraną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.

(iii) dodaje się następującą literę [...]:

d) do obliczenia biopaliw w liczniku, udział energii z biopaliw wyprodukowanych z upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, upraw roślin cukrowych i oleistych nie może przekraczać 7 % [...] końcowego zużycia energii w sektorze transportu w 2020 r.”;

(iv) dodaje się następujące litery [...]:

„e) Każde państwo członkowskie może przyjąć krajowy cel częściowy w ramach celu ustanowionego w akapicie pierwszym, który to cel częściowy ma zostać osiągnięty dzięki biopaliwom wyprodukowanym z surowców oraz innym paliwom wymienionym w załączniku IX część A;

f) biopaliwa wyprodukowane z surowców wymienionych w załączniku IX [...] są uznawane za dwukrotność ich wartości energetycznej.”;

[...]

d) w ust. 4 akapit trzeci wprowadza się następujące zmiany:

„Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedstawi, w stosownych przypadkach, wniosek umożliwiający, pod pewnymi warunkami, rozważenie całkowitej ilości energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych zużytej do napędzania wszystkich rodzajów pojazdów elektrycznych i do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego.”;

e) w ust. 4 dodaje się dodatkowy akapit:

„Na potrzeby realizacji celów określonych w ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu wkład biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A uznaje się za dwukrotność ich wartości energetycznej.”;

f) dodaje się nowy ust. 5:

„5. W celu zminimalizowania ryzyka, że wobec pojedynczych partii surowców będą wysuwane w UE wielokrotne roszczenia, państwa członkowskie i Komisja dążą do zacieśnienia współpracy pomiędzy krajowymi systemami oraz między krajowymi systemami a dobrowolnymi systemami utworzonymi zgodnie z art. 18, obejmującej w stosownych przypadkach wymianę danych. W celu zapobiegania zamierzonej modyfikacji lub zamierzonego usuwania materiałów, tak aby można było je objąć załącznikiem IX, państwa członkowskie zachęcają do opracowania i stosowania systemów śledzenia ruchu i pochodzenia surowców oraz uzyskanych z nich biopaliw w całym łańcuchu wartości. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku wykrycia nadużycia podjęte zostały odpowiednie działania. Państwa członkowskie składają sprawozdanie z podjętych środków do dnia 31 grudnia 2017 r., a następnie co dwa lata, jeżeli nie dostarczyły równoważnych informacji o niezawodności systemu i zabezpieczeniu go przed nadużyciami w swoich sprawozdaniach dotyczących postępów w promowaniu i wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych sporządzonych zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. d).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25b w celu zmiany wykazu surowców w załączniku IX część A polegającej na dodaniu surowców, lecz nie na usunięciu surowców z wykazu. Komisja przyjmuje odrębny akt delegowany w odniesieniu do każdego surowca, który ma zostać dodany do wykazu w załączniku IX część A. Każdy akt delegowany opiera się na analizie najnowszego postępu naukowo-technicznego, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami, pozwalającej uznać, że dany surowiec nie generuje dodatkowego zapotrzebowania na grunty ani nie powoduje znacznych zakłóceń na rynkach w odniesieniu do produktów (ubocznych), odpadów ani pozostałości, zapewnia znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi i nie grozi negatywnym wpływem na środowisko i bioróżnorodność.”.

3. W art. 5 skreśla się ust. 5.

[...]

4. [...] W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą uzgodnić i poczynić ustalenia dotyczące statystycznych transferów określonej ilości energii ze źródeł odnawialnych z jednego państwa członkowskiego do drugiego. Przekazywana ilość jest:

a) **odejmowana od ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu, czy państwo członkowskie dokonujące transferu spełnia wymogi art. 3 ust. 1, 2 i 4; oraz**

b) **dodawana do ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu, czy inne państwo członkowskie przyjmujące transfer spełnia wymogi art. 3 ust. 1, 2 i 4.”;**

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do art. 3 ust. 1, 2 i 4 mogą obowiązywać przez jeden rok lub więcej lat. Komisja jest o nich powiadamiana nie później niż 3 miesiące po zakończeniu każdego roku, w którym obowiązywały. Informacje przesłane Komisji obejmują ilość i cenę odnośnej energii.”.

5. W art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów, uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw i biopłynów wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 1 lipca 2014 r. Instalacja »działa«, jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw lub biopłynów.

W przypadku instalacji, które działały w dniu 1 lipca 2014 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa i biopłyny przynoszą ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów, oblicza się zgodnie z art. 19 ust. 1.”;

b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia jednolitego stosowania akapitu pierwszego lit. c) Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające kryteria i zakresy geograficzne służące określeniu, które obszary trawiaste są objęte tym przepisem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3.”.

6. [...] W art. 18 [...] wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, aby ustanowić wykaz odpowiednich i użytecznych informacji, o których mowa w dwóch pierwszych akapitach. Zapewnia w szczególności, aby dostarczanie tych informacji nie stanowiło nadmiernego obciążenia administracyjnego dla podmiotów w ogóle, a w szczególności dla drobnych producentów rolnych, organizacji i spółdzielni producenckich.”;

a) **ust. 4** akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zdecydować, że dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy ustanawiające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane do celów art. 17 ust. 2 **lub** wykazują, że partie biopaliwa lub biopłynu spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ust. 3–5 **lub że nie zmodyfikowano ani nie usunięto żadnych surowców w sposób zamierzony, tak by partia lub jej część mogły zostać objęte załącznikiem IX.** Komisja może zdecydować, że systemy te zawierają dokładne dane do celów informacji o środkach podjętych, aby chronić obszary, które dostarczają podstawowych usług ekosystemowych w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), chronić glebę, wodę i powietrze, rekultywować tereny zdegradowane, unikać nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także do celów informacji o kwestiach, o których mowa w art. 17 ust. 7 akapit drugi. Komisja może również uznać obszary przeznaczone do ochrony rzadkich lub zagrożonych ekosystemów lub gatunków, uznanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub umieszczonych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody do celów art. 17 ust. 3 lit. b) pkt (ii).”;

b) **w ust. 5** dodaje się następujące akapity:

„Dobrowolne systemy regularnie, co najmniej raz na rok, publikują listę swoich organów certyfikujących wykorzystywanych do niezależnych audytów, wskazującą w odniesieniu do każdego organu certyfikującego, który podmiot lub krajowy organ publiczny go uznał i który podmiot lub krajowy organ publiczny go monitoruje.

W szczególności w celu zapobiegania nadużyciom Komisja może na podstawie analizy ryzyka lub sprawozdań, o których mowa w ust. 6 akapit drugi, wyszczególnić standardy niezależnych audytów i wymagać, aby wszystkie dobrowolne systemy przestrzegały tych standardów. Dokonuje się tego w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3. W aktach tych ustala się harmonogram wdrażania tych standardów przez dobrowolne systemy. Komisja może uchylać decyzje uznające dobrowolne systemy, o których mowa w ust. 4, w przypadku gdy nie wdrożą one tych standardów w przewidzianym terminie.”;

c) **ust. 6 otrzymuje brzmienie:**

„6. Decyzje na podstawie ust. 4 przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3. Takie decyzje obowiązują przez okres maksymalnie pięciu lat.

Komisja wymaga, by odnośnie do takich dobrowolnych systemów, w których sprawie podjęta zostaje decyzja zgodnie z ust. 4, przedkładać jej w terminie [jednego roku od wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co roku do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie obejmujące każdy z poniższych punktów. Ogólnie sprawozdania obejmują poprzedni rok kalendarzowy. Pierwsze sprawozdanie dotyczące dobrowolnych systemów obejmuje co najmniej sześć miesięcy od [daty przyjęcia niniejszej dyrektywy]. Wymóg przekazywania sprawozdania ma zastosowanie wyłącznie do dobrowolnych systemów, które działają przez co najmniej 12 miesięcy. W terminie [18 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie w ramach sprawozdań zgodnie z art. 23 ust. 3, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące przedłożone Komisji sprawozdania dobrowolnych systemów i dokonujące przeglądu działania umów lub dobrowolnych systemów, w których sprawie podjęta została decyzja zgodnie z niniejszym artykułem, a także wskazujące najlepsze praktyki. Sprawozdanie to opiera się na najlepszych dostępnych informacjach, w tym wynikających z konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, a także na praktycznych doświadczeniach w zakresie stosowania tych umów lub systemów. Sprawozdanie analizuje ogólnie:

- niezależność, warunki i częstotliwość audytów – zarówno w odniesieniu do tego, co określono w dokumentacji danego systemu w momencie zatwierdzania go przez Komisję, jak i w odniesieniu do najlepszych praktyk danej branży;**
- dostępność, doświadczenie i przejrzystość w zakresie stosowania metod identyfikowania przypadków nieprzestrzegania zasad i zajmowania się takimi przypadkami, ze szczególnym uwzględnieniem zajmowania się przypadkami poważnych naruszeń ze strony członków systemu lub zarzutami dotyczącymi takich naruszeń;**

- przejrzystość, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności systemu, dostępność tłumaczeń na stosowne języki krajów i regionów, z których pochodzą surowce, dostępność wykazów certyfikowanych podmiotów i odpowiednich certyfikatów, dostępność sprawozdań z audytu;
- udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza jeśli chodzi o konsultacje ze społecznościami tubylczymi i lokalnymi – przed podejmowaniem decyzji, podczas opracowywania systemu i dokonywania jego przeglądu, a także podczas audytów – oraz reakcje na ich wkłady;
- ogólną solidność systemu, zwłaszcza w świetle zasad dotyczących akredytacji, kwalifikacji i niezależności audytorów i odpowiednich organów systemu;
- rynkową aktualizację systemu, liczbę certyfikowanych surowców i biopaliw – w podziale na kraj pochodzenia i rodzaj, liczbę uczestników;
- łatwość i skuteczność wprowadzenia systemu śledzenia dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju, udostępnianych przez system uczestnikowi; taki system śledzenia służy jako środek zapobiegający nadużyciom ze szczególnym uwzględnieniem wykrywania domniemanych nadużyć i innych nieprawidłowości, postępowania z nimi i działań podejmowanych w związku z nimi oraz, w stosownych przypadkach, liczbę wykrytych przypadków nadużyć lub nieprawidłowości;

i w szczególności:

- warianty upoważniania podmiotów do uznawania i monitorowania organów certyfikujących;
- kryteria uznawania lub akredytacji organów certyfikujących;
- zasady prowadzenia monitorowania organów certyfikujących.

Komisja udostępnia sprawozdania sporządzone przez dobrowolne systemy – w formie zbiorczej lub w odpowiednich przypadkach w pełnej wersji – na określonej w art. 24 platformie na rzecz przejrzystości.

Państwo członkowskie może powiadomić o swoim systemie krajowym Komisję, która traktuje priorytetowo ocenę takiego systemu.

Decyzję w sprawie zgodności zgłoszonego tak systemu krajowego z warunkami niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, aby ułatwić wzajemne dwustronne i wielostronne uznawanie systemów weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów. W przypadku pozytywnej decyzji systemy ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem nie odmawiają wzajemnego uznawania względem systemu tego państwa członkowskiego.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komisja – na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy – analizuje stosowanie art. 17 w związku z danym źródłem biopaliwa i w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku decyduje, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, czy dane państwo członkowskie może uwzględniać biopaliwo z tego źródła do celów art. 17 ust. 1.”.

7. W art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych można zgłaszać Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w art. 19 ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz w sprawozdaniach im równoważnych – w przypadku terytoriów poza Unią.

4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą **sprawdzającą**, o której mowa w art. 25 ust. 3, że sprawozdania określone w ust. 3 zawierają dokładne dane do celów pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biopaliw i biopłynów, które są zwykle produkowane na tych obszarach, do celów art. 17 ust. 2.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja przygotowuje sprawozdanie dotyczące szacunkowych wartości typowych i standardowych określonych w załączniku V część B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu i procesów technologicznych.

W przypadku gdy ze sprawozdań tych wynika, że szacunkowe wartości typowe i standardowe w załączniku V część B i E mogą wymagać korekty w oparciu o najnowsze dowody naukowe, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stosowny wniosek ustawodawczy.”;

c) skreśla się ust. 6;

d) w ust. 7 akapity pierwszy, **drugi i trzeci** otrzymują brzmienie:

„7. Komisja dokonuje przeglądu załącznika V, aby w uzasadnionych przypadkach dodać wartości dotyczące innych ścieżek produkcji biopaliw w odniesieniu do tych samych lub innych surowców. Przegląd ten uwzględnia także modyfikację metodologii określonej w części C, w szczególności w odniesieniu do:

- metody uwzględniania odpadów i pozostałości;**
- metody uwzględniania produktów ubocznych;**
- metody uwzględniania kogeneracji; oraz**
- statusu produktów ubocznych nadanego resztkom pożywnym.**

Wartości standardowe dla biodiesla z odpadowych olejów roślinnych lub zwierzęcych należy jak najszybciej poddać przeglądowi. W przypadku gdy z przeglądu przeprowadzonego przez Komisję wynika, że załącznik V powinien zostać uzupełniony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 25b w celu dodawania, lecz nie usuwania ani zmieniania, szacunkowych wartości typowych i standardowych w załączniku V części A, B, D i E w odniesieniu do ścieżek biopaliw i biopłynów, co do których w tym załączniku nie zawarto jeszcze konkretnych wartości.”;

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia jednolitego stosowania załącznika V część C pkt 9, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe specyfikacje techniczne i definicje.”.

8. Skreśla się art. 21;

9. [...] W art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) rozwój i udział biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, w tym ocenę zasobów koncentrującą się na kwestiach zrównoważonego rozwoju związanych z efektem przekierowania produktów spożywczych przeznaczonych dla ludzi i zwierząt na cele produkcji biopaliw, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE, zasady kaskadowego wykorzystania biomasy, utrzymania niezbędnych zasobów węgla w glebie oraz jakości gleby i ekosystemów;”;

b) w ust. 1 dodaje się nową lit. o):

„o) ilości biopaliw i biopłynów w jednostkach energii odpowiadające każdej kategorii grupy surowców wymienionych w załączniku VIII część A, uwzględnione przez to państwo członkowskie na potrzeby spełnienia celów określonych w art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 3 ust. 4 akapit pierwszy.”.

[...]

[...]

9a. W art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

„4. W sprawozdaniach na temat ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w wyniku używania biopaliw i biopłynów Komisja wykorzystuje ilości zgłoszone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. o), w tym szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości zgodnie z załącznikiem VIII. Komisja udostępnia publicznie dane dotyczące szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości. Komisja ocenia ponadto, czy i jak szacowane ograniczenia bezpośrednich emisji zmieniłyby się, gdyby uwzględniono produkty uboczne przy zastosowaniu metody substytucyjnej.”;

b) w ust. 5 lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) dostępności i zrównoważonego charakteru biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, w tym dokonuje oceny efektu przekierowania produktów spożywczych przeznaczonych dla ludzi i zwierząt na cele produkcji biopaliw, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE, zasady kaskadowego wykorzystania biomasy, utrzymania niezbędnych zasobów węgla w glebie oraz jakości gleby i ekosystemów; oraz

f) oceny, czy zakres niepewności stwierdzony w analizie będącej podstawą szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów można zawęzić.”;

c) ust. 8 akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w odniesieniu do celów, o których mowa w art. 3 ust. 4, przegląd:

- (i) opłacalności środków, które mają zostać wdrożone, aby osiągnąć te cele;
- (ii) oceny możliwości osiągnięcia tych celów z jednoczesnym zapewnieniem zrównoważonego charakteru produkcji biopaliw w Unii i w państwach trzecich oraz z uwzględnieniem oddziaływań ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, w tym również pośrednich skutków i oddziaływań w odniesieniu do bioróżnorodności, a także dostępności w handlu biopaliw drugiej generacji;
- (iii) oddziaływań, jakie realizacja tych celów może spowodować w zakresie dostępności żywności po przystępnych cenach;
- (iv) dostępności w handlu pojazdów o napędzie elektrycznym, hybrydowym i wodorowym, a także metodologii wybranej do obliczania udziału zużywanej energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu;
- (v) oceny konkretnych warunków rynkowych, w szczególności z uwzględnieniem rynków, na których paliwa transportowe stanowią ponad połowę końcowego zużycia energii, oraz rynków, które są całkowicie uzależnione od importu biopaliw.”;

10. Art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Procedura komitetowa

1. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisję wspomaga Komitet ds. Źródeł Energii Odnawialnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W kwestiach dotyczących zrównoważonego charakteru biopaliw i biopłynów Komisję wspomaga Komitet ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

11. Dodaje się art. 25b:

„Artykuł 25b

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 5 i art. 19 ust. 7, powierza się Komisji na okres pięciu lat od [daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 5 i art. 19 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 5 i art. 19 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

12. Zmienia się załącznik V i dodaje załączniki VIII i IX – zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Przegląd

1. **Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ocenę dostępności na rynku UE do 2020 r. niezbędnych ilości opłacalnych biopaliw z surowców, których produkcja nie wymaga użytkowania gruntów, oraz z upraw roślin niespożywczych, w tym zapotrzebowania na dodatkowe kryteria w celu zapewnienia ich zrównoważoności, a także ocenę najlepszych dostępnych dowodów naukowych dotyczących emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, które to emisje związane są z produkcją biopaliw i biopłynów. W stosownym przypadku do sprawozdania dołączone zostaną wnioski dotyczące dalszych środków, z uwzględnieniem czynników gospodarczych, społecznych i środowiskowych. W sprawozdaniu tym określa się także kryteria identyfikowania i certyfikowania biopaliw i biopłynów o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, po to by w stosownym przypadku dostosować załącznik V do dyrektywy 98/70/WE i załącznik VIII do dyrektywy 2009/28/WE.**
2. **Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w oparciu o najlepsze i najnowsze dostępne dowody naukowe, skuteczność środków wprowadzonych na mocy niniejszej dyrektywy pod względem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, które to emisje są związane z produkcją biopaliw i biopłynów. W tym względzie takie sprawozdanie zawiera również najnowsze dostępne informacje w odniesieniu do głównych założeń mających wpływ na rezultaty modelowania emisji gazów cieplarnianych wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów, które to emisje związane są z produkcją biopaliw i biopłynów, w tym informacje dotyczące zmierzonych trendów w wydajności i produktywności rolnictwa, przydziału produktów ubocznych oraz zaobserwowanych globalnych zmian użytkowania gruntów i wskaźników wylesiania, a w taki proces sprawozdawczości angażowane są zainteresowane podmioty. W sprawozdaniu tym analizuje się także rozwój sytuacji w zakresie systemów certyfikacji surowców do biopaliw i biopłynów o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów – zawartych w załączniku V do dyrektywy 98/70/WE i w załączniku VIII do dyrektywy 2009/28/WE, lecz wyprodukowanych przy niskim ryzyku pośredniej zmiany użytkowania gruntów – w drodze środków, na poziomie projektów, zmniejszających ryzyko, oraz skuteczność takich systemów.**

Takiemu sprawozdaniu towarzyszy, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy, opierający się na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, mający na celu włączenie szacowanych czynników emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów do odpowiednich kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz przegląd skuteczności zachęt na rzecz biopaliw z surowców, których produkcja nie wymaga użytkowania gruntów, oraz z upraw niespożywczych, zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE. W ramach takiego sprawozdania, w świetle sprawozdań państw członkowskich na mocy art. 3 ust. 5 dyrektywy 2009/28/WE, Komisja ocenia skuteczność środków podjętych w celu zapobiegania nadużyciom i zwalczania ich oraz, w stosownych przypadkach, przedstawia propozycje dotyczące dalszych środków, w tym środków dodatkowych, które należy podjąć na poziomie Unii.

3. Komisja, jeśli jest to właściwe w świetle sprawozdań dobrowolnych systemów zgodnie z art. 7c ust. 6 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie zmiany przepisów tych dyrektyw dotyczących dobrowolnych systemów, z myślą o propagowaniu najlepszych praktyk.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy **najpóźniej** do dnia [24 miesiące od daty jej przyjęcia] [...]. **Niezwłocznie** informują o tych przepisach Komisję [...]. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub [...] odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. **Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie [...].**
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych **środków** prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach do dyrektywy 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) w załączniku IV część C wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, e_l , oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B,^1$$

gdzie

e_l = emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa (w megadżulach)). „**Grunty uprawne**”² i „**uprawy trwale**”³ uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów;

CS_R = zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza;

CS_A = zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z rzeczywistym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej; [...]

¹ Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

² Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).

³ Uprawy trwale definiuje się jako uprawy wieloletnie z lodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej, zgodnie z definicją w dokumencie (2010/C 160/02).

$P =$ wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku); **oraz**

$e_B =$ **premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki ustanowione w pkt 8.”.**

b) [...]

(2) dodaje się załącznik V:

„Załącznik V

Część A. Szacowane emisje spowodowane biopaliwami, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)¹

Grupa surowców	Średnia*	Zakres między percentylami uzyskany z analizy wrażliwości**
Uprawy zbóż i inne uprawy roślin wysokoskrobiowych	12	8–16
Rośliny cukrowe	13	4–17
Rośliny oleiste	55	33–66

Część B. Biopaliwa, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów są uznawane za zerowe

W przypadku biopaliw produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero:

(1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;

¹ Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z produktami ubocznymi, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów itd.) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że, w związku z powyższym, dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.

* Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców.

** Przedstawiony tu zakres oddaje 90 % wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. 5. percentyl oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$). 95. percentyl oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).

- (2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC): grunty leśne, obszary trawiaste, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw trwałych¹. W takim przypadku „wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów” (e_l) należy obliczać zgodnie z załącznikiem IV część C pkt 7.”.

¹ Uprawy trwałe definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej, zgodnie z definicją w dokumencie (2010/C 160/02).

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do dyrektywy 2009/28/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) w załączniku V część C wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Emisje w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, e_l , oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B,^1$$

gdzie

e_l = emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów (mierzone jako masa (w gramach) równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa **lub biopływu** (w megadżulach)). „**Grunty uprawne**”² i „**uprawy trwałe**”³ uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów;

CS_R = zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność). Referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza;

CS_A = zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z rzeczywistym użytkowaniem gruntów (mierzone jako masa (w tonach) pierwiastka węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;
[...]

¹ Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

² Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC).

³ Uprawy trwałe definiuje się jako uprawy wieloletnie z lodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy

$P =$ wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo lub biopłyn na jednostkę powierzchni w jednym roku); **oraz**

$e_B =$ **premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biopaliwo lub biopłyn przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki ustanowione w pkt 8.”.**

b) [...]

palmy olejowej, zgodnie z definicją w dokumencie (2010/C 160/02).

(2) dodaje się załącznik VIII:

„Załącznik VIII

Część A. Szacowane emisje spowodowane surowcami do produkcji biopaliw i biopłynów, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)¹

Grupa surowców	Średnia*	Zakres między percentylami uzyskany z analizy wrażliwości**
Uprawy zbóż i inne uprawy roślin wysokoskrobiowych	12	8–16
Rośliny cukrowe	13	4–17
Rośliny oleiste	55	33–66

Część B. Biopaliwa i biopłyny, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów są uznawane za zerowe

W przypadku biopaliw i biopłynów produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero:

(1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;

¹ Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z produktami ubocznymi, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów itd.) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że, w związku z powyższym, dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.

* Przedstawione tu średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców.

** Przedstawiony tu zakres oddaje 90 % wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. 5. percentyl oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$). 95. percentyl oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).

- (2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów, np. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC): grunty leśne, obszary trawiaste, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw trwałych¹. W takim przypadku wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów (e_l) należy obliczać zgodnie z załącznikiem V część C pkt 7.”;

¹ Uprawy trwałe definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej, zgodnie z definicją w dokumencie (2010/C 160/02).

(3) dodaje się załącznik IX:

„Załącznik IX

Część A. Surowce i **paliwa**, których wkład w realizację celu(-ów) określonego(-ych) w art. 3 ust. 4, jest uznawany za **dwukrotność** ich wartości energetycznej

- a) **Algi, jeżeli są hodowane na lądzie, w stawach lub w fotobioreaktorach.**
- b) **Fracja biomasy zmieszanych odpadów komunalnych, ale nie segregowanych odpadów z gospodarstw domowych, z zastrzeżeniem celów recyklingu na mocy art. 11 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy.**
- ba) **Bioodpady, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2008/98/WE, z gospodarstw domowych podlegające selektywnej zbiórce zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 tej dyrektywy.**
- c) **Fracja biomasy odpadów przemysłowych, nienadająca się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt, w tym materiał z detalu i hurtu oraz z przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem surowców wymienionych w części B niniejszego załącznika.**
- d) **Słoma.**
- e) **Obornik i osad ściekowy.**
- f) **Ścieki z zakładów wytłaczania oleju palmowego i puste wiązki owoców palmy.**
- g) **Smoła oleju talowego.**
- h) **Surowa gliceryna.**
- i) **Wytłoczyny z trzciny cukrowej.**
- j) **Wytłoki z winogron i osad winny z drożdży.**
- k) **Łupiny orzechów.**
- l) **Łuski nasion.**
- m) **Kolby oczyszczone z ziaren kukurydzy.**
- n) **Fracja biomasy odpadów i pozostałości z leśnictwa i gałęzi przemysłu opartych na leśnictwie, np. kora, gałęzie, trzebież, liście, igły, wierzchołki drzew, trociny, strużyny, ług czarny, melasa, osad włóknisty, lignina i olej talowy.**
- o) **Inny niespożywczy materiał celulozowy, określony w art. 2 akapit drugi lit. r)**
- p) **Inny materiał lignocelulozowy określony w art. 2 akapit drugi lit. s), z wyjątkiem kłód tartacznych i kłód skrawanych.**
- q) **Odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego.**

Część B. Surowce, których wkład w realizację celu określonego w art. 3 ust. 4 **akapit pierwszy**, jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej

- a) Zużyty olej kuchenny.
 - b) Tłuszcze zwierzęce sklasyfikowane w kategorii 1 i 2 w myśl **rozporządzenia (WE) nr 1069/2009** określającego przepisy sanitarne **dotyczące** produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i **produktów pochodnych** nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i **uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)**¹.
 - c) [...]
 - d) [...]
-

¹ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.